

niepokojący

adjectif | *niepokojący* - singulier, nominatif

Dziecko miało niepokojące objawy: kaszel i gorączkę.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepokojący	niepokojący/niepokojący
genitif	niepokojącego	niepokojących
datif	niepokojącemu	niepokojącym
accusatif	niepokojącego/niepokojącego	niepokojących/niepokojących
instrumental	niepokojącym	niepokojącymi
locatif	niepokojącym	niepokojących
vocatif	niepokojący	niepokojący/niepokojące

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepokojąca	niepokojące
genitif	niepokojącej	niepokojących
datif	niepokojącej	niepokojącym
accusatif	niepokojącą	niepokojące
instrumental	niepokojącą	niepokojącymi
locatif	niepokojącej	niepokojących
vocatif	niepokojąca	niepokojące

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepokojące	niepokojące
genitif	niepokojącego	niepokojących
datif	niepokojącemu	niepokojącym
accusatif	niepokojące	niepokojące
instrumental	niepokojącym	niepokojącymi
locatif	niepokojącym	niepokojących
vocatif	niepokojące	niepokojące